

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Urszula Iwanowska SSA Barbara Białecka (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 1 lipca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania J. T.

przeciwko Dyrektorowi Wojskowego Biura Emerytalnego w S.

o waloryzację emerytury wojskowej

na skutek zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 7 marca 2013 r. sygn. akt VII U 1813 /12

postanawia:

1. oddalić zażalenie
2. zasądzić od ubezpieczonego J. T. na rzecz Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w S. kwotę 120(sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego strony pozwanej w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 7 marca 2013r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych umorzył postępowanie w sprawie i zasądził od ubezpieczonego J. T. na rzecz Wojskowego Biura Emerytalnego w S. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że odwołaniem z dnia 14 maja 2012 roku ubezpieczony J. T. zaskarżył decyzję Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego z dnia 06 marca 2012 roku w sprawie waloryzacji emerytury wojskowej. W dniu 22

lutego 2013 roku do Sądu wpłynęło pismo ubezpieczonego, w którym cofa odwołanie od przedmiotowej decyzji. Sąd okręgowy uznał cofnięcie odwołania za dopuszczalne, gdyż czynność ta nie narusza słusznego interesu pracownika lub ubezpieczonego. Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 469 k.p.c. orzekł jak w punkcie I sentencji postanowienia. O kosztach procesu orzeczono w oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 oraz § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 4 ust. 1 i § 5 oraz w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. 2002 nr 163 poz. 1348 ze zm.). Stosownie do treści § 11 ust. 2 owego rozporządzenia w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego stawki minimalne wynoszą 60 zł. Niniejsza sprawa nie jest wprawdzie sprawą o takie świadczenia, jednak w myśl regulacji zamieszczonej w § 5 rozporządzenia, przepis ten należało zastosować w ocenie Sądu I instancji jako najbardziej zbliżony. Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od ubezpieczonego na rzecz Wojskowego Biura Emerytalnego kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł ubezpieczony, wnosząc o nieobciążanie go kosztami zastępstwa procesowego. Podniósł, że w pouczeniu od decyzji nie poinformowano go, że w razie odwołania się zostanie obciążony kosztami.

W odpowiedzi na zażalenie organ rentowy wniósł o oddalenie zażalenia w całości i o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonego jest nieuzasadnione.

W myśl art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W związku z cofnięciem odwołania przez ubezpieczonego należało go uznać za stronę przegrywającą sprawę i zgodnie z wnioskiem organu rentowego orzec o kosztach zastępstwa procesowego. Ubezpieczony nie wniósł o nieobciążanie go tymi kosztami, pomimo, że wniosek taki zawarty był w odpowiedzi na odwołanie.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego w niniejszej sprawie nie zachodziły też żadne szczególne okoliczności, które uzasadniałyby odstąpienie od zasady ponoszenia kosztów procesu i zastosowanie z urzędu przez Sąd Okręgowy przepisu z art. 102 k.p.c. Sytuacja majątkowa ubezpieczonego pobierającego świadczenie emerytalne w wysokości ponad 4.500 zł. netto, pozwala na uiszczenie kosztów zastępstwa procesowego w najniższej wysokości tj. 60 zł. w myśl § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 2013. 490 j.t.).

Organ rentowy w pouczeniu o odwołaniu się od decyzji nie miał obowiązku informowania ubezpieczonego, że w przypadku przegrania procesu zobowiązany będzie uiszczyć koszty procesu.

Mając na uwadze powyższe, słusznie Sąd Okręgowy zasądził od ubezpieczonego na rzecz Wojskowego Biura Emerytalnego kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny uznając zażalenie za nieuzasadnione oddalił je na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 1 i 2 k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. oraz § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 2013. 490 j.t.) przyjmując, że ubezpieczony jest również stroną przegrywającą postępowanie zażaleniowe.